

mere at gaa ind paa Enkelthederne, kun ſkal jeg bemærke, at ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at der paa § 26 III er optaget et Punkt, der egentlig ikke har foreligget som en Uoverensstemmelse tidligere. Det er nemlig Konto 31: "Artitekt Udåll til et Vært om de danſke Kirkeklokker, første Del af et treaarigt Bidrag". Denne Bevilling ſkal udgaa. Sammenhængen dermed er denne, at man i det andet Ting havde knyttet denne Bevilling ſammen med Forhøjeſen paa § 21 VI. A. 3., ſaaledes at de ſkulde følges ad. Der er ikke nogen indre Forbindelse mellem diſe to Poſter, men ſaaledes ſom Forholdene have ſtillet ſig, idet vi her fra Landſtingets Side have ment, at burde faſtholde vor Opfattelse med Henſyn til Konto VI. A. 3., have vi eſter Omſtændighederne maattet finde os i, at man ogſaa udstemte denne Poſt paa § 26 III, fordi man ſom ſagt havde knyttet den ſammen med denne Bevilling. Jeg ſkal med Henſyn til dette Forhold bemærke, at det i det hele taget er uheldigt, at man nede i Folketinget ſaaledes knytter Poſter ſammen, uden at det kan ſes af Lovforſlaget, ja endogſaa uden at det kan ſes af Udtalelſerne i Tinget. Det er et Forhold, der ganſke ſikkert er uheldigt, og ſom Landſtinget maa onſke, at man kommer bort fra — Den lille Bevilling under § 27 II. 1. ſpiller jo ikke nogen finanſiel Rolle af Betydning. Naar man her i Tinget har modfat ſig denne Bevilling, er det derfor mere af principielle end af finanſielle Grunde. Bevillingen til dette Billeudſalgsſted er nemlig optaget i det andet Ting uden at være foreſlaet af Minifteren, og det er ſikkert det principrigtige, at der ikke optages ſaadanne Poſter, uden at de ere foreſlaede af den vedkommende Minifter. Vedtagelſen af denne Bevilling vil derfor være betænkkelig af Henſyn til Konſeſionerne. Man har imidlertid fra anden Side ſat ſaa ſtor Pris paa, at denne enkelte Poſt blev ſtaaende, at vi have ment, at vi under de forhaandenværende Forhold ikke burde modſætte os dette, men vi tage den Forvaring, at den ſkal være uden Konſeſioner for Fremtiden.

Hvad dernæſt angaar de i det andet Ting nægtede Bevillinger, er der ſom bekendt nogle af diſe Bevillinger, Landſtinget har maattet holde faſt paa ſom hjemlede ved beſtaende Love. Derved ſigtes navnlig til de Punkter, der findes under § 20, Juſtitsminifteriet, vedrørende Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn, og paa § 22 S. Udgifter til det militære Gen-darmkorps, ſamt under § 26 II. 12;

150,000 Kr. til ekſtraordinære Politi-foranſtaltninger. Diſe Bevillinger hænge alle ſammen med de foreløbige Love, der endnu bero her i Tinget. Vi have ellers tidligere hævdet det Standpunkt, at Bevillinger til beſtaende Love maa man finde ſig i ogſaa at give paa Finansloven, men naar vi ere gaaede ind paa at lade de to Bevillinger udstemme, ſaa er Grunden ſelvſølgelig den, at det maa være Meningen, ſaaledes ſom Forholdene nu udbille ſig, at de nævnte foreløbige Love fremmes herfra ned til det andet Ting, og der vil deres Skæbne ikke være tvivlſom. Man vil derimod lægge Mærke til, at Poſten paa § 20 er opretholdt, og Grunden dertil er den, at denne Poſt er af den Beſtaffenhed, at den ikke paa nogen Maade kan ſavnæs. Det er Bevillingen til Kriminalretten. Vi have nemlig ikke kunnet gaa ind paa, at der ſtete nogen Forandring, idet de Kriminalrets-aſſeſorer, der ere blevne anſatte, og de Udvidelſer, der af den Grund have fundet ſted ved Kriminalretten, ere abſolut uind-gaaelig nødvendige; Bevillingen er derfor bleven opretholdt paa Finansloven. Hvad man vil gøre ved denne Lov i det andet Ting, ved jeg ganſke viſt ikke; men ſikkert er det, at i hvert Fald maa vi komme til at tage dette Spørgſmaal op til nærmere Overbeſeje; thi der behøves paa dette Punkt nødvendigt en Lov. Om den vil blive ſom den nuværende, er ikke let at ſige. Det er muligt, at man ikke kan blive ſtaaende ved to Aſſeſorer, men at der maa tre til; thi eſterhaanden ſom Hven volker og Arbejdet tiltager ved Kriminal- og Politiretten, er det meget ſandſynligt, at man vil blive nødt til at gaa videre i ſaa Henſeende.

Hvad angaar de Bevillinger, der i det andet Ting ere nægtede, men ſom vi heroppe have holdt faſt paa, fordi vi fandt dem nødvendige og onſkelige, vil det høje Ting jo let ſkønne, at vi fra begge Sider have ſtraft os meget vidt og været meget imødekommende; der er fra dette Tings Side gjort Indrømmelſer, ſom vi helſt havde onſket at undgaa; men paa den anden Side har man ogſaa fra modfat Side maattet ſtrække ſig temmelig vidt for at imødekomme os. Man vil med et Blik i Betænkningen i øvrigt kunne overbeviſe ſig om, at de Bevillinger, hvorom her er Tale, ere af ikke lidet forſtellig Karakter. Der er nogle af dem, med Henſyn til hvilke det, at de nu udgaa af Finansloven, egentlig kun betyder det, at det er Spørgſmaal, ſom man udflyder til Afgørelſen i et følgende Aar. Det gælder f. Eks. om Forſlaget paa § 3 om Uſerøvd Fabrikkers Overſtud, hvor Beløbet her for-